

tiden kunne standse bilen ved grænsen og foretage ransagning m.v., såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Politiet vil herudover efter dansk optagelse i Schengen-samarbejdet som hidtil have ret til at standse enhver med henblik på at få oplyst navn, adresse og fødselsdato, ligesom udenlandske statsborgere (bortset fra de nordiske statsborgere) på forlangende skal kunne fremvise pas eller anden gyldig legitimation. Det er i den forbindelse muligt, at der i større udstrækning end tidligere vil blive foretaget en sådan identifikationskontrol i områderne i nærheden af de indre grænser.

Blandt andet på den baggrund er det regeringens opfattelse, at der efter Danmarks optagelse i Schengen-samarbejdet skal opretholdes et ikke ubetydeligt politimæssigt beredskab i områderne i nærheden af de indre grænser, herunder i Sønderjylland og på Lolland-Falster. Som tidligere tilkendegivet vil der derfor ikke blive tale om nogen væsentlig reduktion af det politimæssige personale i disse områder.

På de grænser, der ikke er indre grænser – de såkaldte ydre grænser – skal Schengen-landene gennemføre en effektiv indrejsekontrol samt – om end med mindre intensitet – udrejsekontrol af alle rejsende.

Udlændinge (dvs. statsborgere fra ikke-EU-lande bortset fra Island og Norge) kan i den forbindelse gives tilladelse til indrejse, såfremt de er i besiddelse af gyldigt rejsedokument og – hvis påkrævet – visum, bevis for opholdets formål, fornødne midler til ophold m.v., ikke er erklæret uønsket og ikke kan antages at kunne skade den offentlige orden eller statens sikkerhed. Disse betingelser gælder dog ikke, såfremt retten til indrejse følger af andre internationale forpligtelser, herunder FN's Flygtningekonvention. Det anførte svarer i al væsentlighed til de betingelser, der i dag er gældende for indrejse i Danmark.

De fælles indrejsebetingelser skal ses i sammenhæng med, at udlændinge, der er lovligt indrejst i ét Schengen-land, som udgangspunkt kan rejse frit i alle Schengen-lande i en periode på op til 3 måneder. Ligeledes er der i denne sammenhæng inden for Schengen-samarbejdet fastsat en række fælles regler på visumområdet. Reglerne overlappes i et vist omfang af EU's regler, hvorefter der med kvalificeret flertal træffes afgørelse om, hvilke landes statsborgere der er undergivet visumpligt ved indrejse i medlemslandene.

Spørgsmål om udstedelse af opholdstilladelse – dvs. tilladelse til ophold ud over 3 måneders ophold – er ikke reguleret inden for Schengen-samarbejdet. Det er således overladt til det enkelte land at fastsætte regler for dette. I øvrigt regulerer Schengen-samarbejdet heller ikke spørgsmål om EU- og EØS-statsborgeres adgang til indrejse og ophold i Schengen-landene. Disse forhold reguleres blandt andet i EU-retten.

Til Schengen-konventionens bestemmelser om indrejsebetingelser m.v. er der knyttet et såkaldt transportøransvar. Efter disse bestemmelser forpligter medlemslandene sig blandt andet til at have regler om straf for erhvervsdrivende transportører, der befordrer personer til et Schengen-land, uden at de pågældende er i besiddelse af de pligtige dokumentations- eller identifikationspapirer m.v. Sådanne regler findes allerede i den danske udlændingelov.

Behandling af asylansøgninger: Der er i Schengen-konventionen opstillet kriterier for, hvilket Schengen-land der har ansvaret for behandling af en asylansøgning – f.eks. i tilfælde, hvor en person indgiver en sådan ansøgning i flere medlemslande. Reglerne svarer i alt væsentligt til EU-landenes Dublin-konvention. Schengen-samarbejdet regulerer derimod ikke, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at meddele asyl (materiel asylret).

Politisamarbejde: På det politimæssige område indeholder Schengen-konventionen en række regler, der betoner vigtigheden af traditionel udveksling af erfaringer og oplysninger på centralt og lokalt/regionalt plan til brug for bekæmpelse af kriminalitet. Dette samarbejde skal selvsagt foregå inden for rammerne af det enkelte medlemslands lovgivning.

Herudover er der mulighed for, at de kompetente myndigheder i et medlemsland i nøje opregnede undtagelsessituationer kan overskride grænsen til et andet medlemsland uden forudgående tilladelse fra dette land med henblik på at fortsætte en igangværende observation eller forfølgelse af en formodet forbynder. For Danmarks vedkommende vil dette navnlig have betydning for landegrænsen til Tyskland – samt om nogle år for den landbaserede grænse til Sverige.

Regeringen vil udforme ordningen på en sådan måde, at tysk politi ikke skal have adgang til at udøve politimæssige tvangsbeføjelser på dansk grund, herunder at pågribe personer. Herudover agter regeringen at opstille en yder-